fotbal

Confruntarea de la Pitești

(Urmare din pag. 1)

veritabile: pe Tătaru și Sorin Avram. Cele două puncte avans pe care le deținem la această oră mă obligă să-i impun echipei atacul. Pentru noi, un rezultat egal poate însemna înfrîngerea, deoarece mai avem de jucat meciuri grele. Ca și Argeșul, de altfel. Oricum, sînt sigur că și piteștenii vor recurge la atac".

În cabinele subsolului, la gazde, Eugen Mladin (care este „de serviciu" la acest joc întrucît, după cum am aflat, cei doi antrenori se ocupă pe rînd de cîte un meci) are opinii opuse celor exprimate de Covaci: **„Nu va fi un spectacol fotbalistic de calitate și nici un joc de nivel tehnic ridicat. Totul se va rezuma, după părerea mea, la o luptă în toate compartimentele. Sigur că vor fi execuții tehnice superioare, fiindcă în ambele formații sînt jucători de mare valoare. Dar asta este altceva... Echipa noastră este echilibrată ca de obicei, atu-ul ei fiind tocmai capacitatea de muncă a unor jucători, altoită pe valoarea tehnică superioară a altora. Pînă astăzi, meciul a fost tratat de noi ca unul obișnuit. Acum este cu totul altceva: fiecare a intrat în „atmosferă" și noi n-am încercat să atenuăm cu nimic febra de meci. Ce vreți? A intrat în joc ambiția personală a fiecăruia".**

Concluzia după vizitarea taberelor albaștrilor (Steaua) și albilor: calm de ambele părți, tratare serioasă a disputei, aprecierea calităților partenerului de întrecere, de loc protocolară ci mai de grabă lucidă. În totul, atmosferă de meci mare. O singură paralelă posibilă (la scara locală, bineînțeles): cea cu întîlnirea de acum un an cu Ferencvaros. Net avantaj de interes pentru jocul cu Steaua. Argumente? Unul singur: 20 000 de oameni pe 15 000 de locuri! Și încă unul: 17 007 plătitori, echivalent cu recordul stadionului din Pitești! Și pentru cine se mai îndoiește încă: coloana impresionantă de autoturisme cu număr de Capitală, într-o zi în care la București evolua F. C. Bologna.

Ultimele clipe înaintea începerii jocului...

N. Rainea zîmbește încrezător și execută „săritura mingii" pentru a-și menține încălzirea. Va avea o foarte grea misiune. Obiectivitatea ne obligă să-i urăm succes. Dobrin ne șoptește: **„2—0 pentru noi și... mor să dau un gol!"** F. C. Argeș apare în arenă. Explozie onomatopeică cu pregnante rezonanțe de clopot de bronz. Vigilența oamenilor de ordine s-a topit în fața interesului echipei și ultimii întîrziați atacă pe unde pot, ceea ce a mai rămas liber pe undeva: copertina tribunei, stîlpii de iluminat, tabela de marcaj, incinta terenului chiar. Mingea la centru... Cine va ataca întîi? Să-l lăsăm pe Victor Bănciulescu să vă relateze desfășurarea partidei.

Un nou gol „semnat" de Dumitriu II

Foto: T. ROIBU

RECITAL DUMITRIU...

RAPID — PETROLUL
4—0 (3—0)

Stadion: „23 August"; teren bun de joc; timp frumos; spectatori: circa 35 000. A înscris: Dumitriu (min. 21, 41, 45, 53).

RAPID: Răducanu 8 — Ștefan 6, Motroc 8, Lupescu 8, Greavu 7, Pop 9, Jamaischi 8, Năsturescu 8, Dumitriu 10, Ionescu 9, Codreanu 8.

PETROLUL: M. Ionescu 8 — Alexiu 6, N. Ionescu 6, Pal 6, Mocanu 5, Grozea 6, Iuhasz 5, Oprișan 5, Dridea 5, Badea 5 (min. 49 Dincuță 6), Moldoveanu 6.

Arbitrul Al. Toth ★★★. Traian Vecan și Mircea Rădulescu la tușă, toți din Oradea.

Suporterii Rapidului au trăit miercuri o zi mare: o victorie de proporții incredibile. Un 4—0 în fața Petrolului. Un succes, firește, nescontat la aceste dimensiuni, tocmai acum cînd petroliștii păreau să aibă o revenire spectaculoasă și cînd, parcă, ne făceau să întrezărim că elevii lui Ilie Oană ar putea deveni beneficiarii duelului dintre Steaua și F.C. Argeș.

A meritat Rapidul victoria la acest scor de proporții? Firește că da. A meritat rezultatul, mai ales prin prisma jocului mai insistent (și mai constructiv) din prima repriză. Fotbaliștii bucureșteni au avut — înainte de toate — avantajul unui înaintaș în mare vervă; este vorba de Dumitriu. Atacantul rapidist ne-a oferit ceea ce deseori am dori să vedem: un recital sportiv. El a muncit mult pentru victorie. În mare parte a și realizat-o. Patru goluri în fața unei echipe de talia Petrolului este o performanță cu care nu s-a mai lăudat, dacă ne amintim bine, nici un atacant de la noi. Patru goluri lucrate cu măiestrie. Sigur, n-am vrea să minimalizăm aportul celorlalți jucători ai Rapidului, al întregii linii de atac, în care Ionescu are merite deosebite, creînd ocazii excelente pentru finalizarea a trei din cele patru goluri; n-am vrea, de asemenea, să ignorăm meritele apărării, în care s-a distins îndeosebi Motroc, ale mijlocașilor Pop și Jamaischi, inepuizabili în special în prima parte a întîlnirii. Cu alte cuvinte, Rapid a făcut un meci bun. Ne oprim, însă, aici cu aprecierile de teamă ca nu cumva, peste cîteva zile, constatările cronicarului sportiv să nu fie exact contrarii. Ce vreți, inconstanța echipelor noastre de fotbal și îndeosebi aceea a Rapidului nu mai este o noutate pentru nimeni.

De cealaltă parte, Petrolul a surprins prin jocul ei moale, neconvingător, depersonalizat, din prima repriză mai ales. Linia de atac, deși a fost constituită dintr-un cvartet de valori certe (Oprișan, Dridea, Badea, Moldoveanu) a acționat firav, a cedat adversarilor aproape cu regularitate inițiativa. Atacanții Petrolului, este drept, n-au fost serviți, ca în cazul Rapidului, de o linie de mijlocași viguroasă și inspirată. Dimpotrivă, nici Grozea (greoi) și nici Iuhasz (uneori departe de fază) n-au ajutat suficient atacul petrolist. Iar fundașii au fost și ei departe de valoarea cunoscută. Chiar și așa, însă, Petrolul ar fi putut realiza un scor mai strîns, dacă cele cîteva ocazii clarisime din repriza a doua ar fi fost valorificate cu mai multă atenție. Avem în vedere faza din min. 47, cînd Dridea a reluat afară — de la 5 m — o minge luftată de Lupescu. Sau o altă fază, în min. 50, cînd Grozea, singur în fața porții, a înălțat mingea peste bara transversală, de la numai 8 m. În fine, o a treia ocazie, tot așa de mare, s-a petrecut în min. 63: mingea ajunsă la Dincuță a fost expediată la poarta lui Răducanu. Portarul rapidist a respins-o în teren și mingea reluată de Moldoveanu a țintit... tot portarul!

Iată acum și fazele din care s-au înscris golurile.

După o ușoară presiune exercitată de bucureșteni la poarta lui M. Ionescu, în min. 21 mingea ajunge la I. Ionescu. Pal îi iese înainte, dar atacantul rapidist mai are timp să-i paseze lui Dumitriu, care de la 12 m înscrie în colțul din dreapta.

Min. 41. Atacanții Rapidului se află în careul de 16 m advers. Mingea este expediată de Pop în bara transversală, revine în teren, portarul M. Ionescu o respinge, dar o reia Dumitriu, direct în plasă.

Min. 45. Dumitriu păcălește apărarea petrolistă, după o combinație spectaculoasă cu Ionescu, și expediază — din nou — mingea în poarta Petrolului.

În min. 58, același Dumitriu — excelent servit de Ionescu — trimite fulgerător balonul pe lîngă portarul echipei ploieștene.

Deci, scor final: 4—0 pentru Rapid.

Tiberiu STAMA

DRUM LUNG DE LA TEORIE LA PRACTICĂ

U.T.A. — „U" CLUJ 2—1 (1—0)

Stadion U.T.A. — bun; timp frumos; spectatori — 8 000. Au marcat Șchiopu (min. 45), Barbu (min. 48), Țîrlea (min. 72).

U.T.A.: Gornea 7 — Birău 6, Bakoș 7, Pojoni 7, Czako II 8, Mețcas 6, Petescu 7, Șchiopu 6, Moț 6, Lereter 6 (min. 54 Țîrlea 6), Axente 8.

„U" CLUJ: Moldovan 6 — Crețu 7, Pexa 7, Anca 7, Cîmpeanu 7, Angelescu 6, Neșu 8, Mustețea 6, Barbu 8, Adam 6, Coman 6.

A arbitrat R. Buzdun ★★★, ajutat de A. Münich și I. Dancu, toți din București.

ARAD, 8 *(prin telefon de la trimisul nostru).* — De cele mai multe ori, atmosfera, discuțiile și prezumțiile dinaintea unui joc sînt mult mai interesante decît jocul însuși. Pentru că, în acele momente, fotbalul devine dintr-o dată foarte clar, foarte logic și foarte lesne de înțeles. Un antrenor, mai cu seamă atunci cînd deține darul expunerii plastice, reușește să înscrie acest joc în limitele atît de precise ale geometriei. Terenul se transformă într-o tablă de demonstrație, schimburile de locuri și pasele simple își găsesc reprezentarea în triunghiuri, deschiderile lungi se transformă prin forța metaforei în catete sau ipotenuze. Cît de superb devine fotbalul atunci cînd este vorbit! Din păcate, însă, el trebuie și jucat...

În orele premergătoare partidei de la Arad, antrenorii celor două echipe erau volubili și bine dispuși. Titi Teașcă și-a deconspirat cu o dezinvoltură complice intențiile:

„Vom juca la fel ca acasă. Adică, ofensiv, constructiv, colectiv. Vom ataca supranumeric. Faptul că liniile mele acționează mai aproape una de alta îmi dă o siguranță mai mare în atac și în apărare, le supune la un consum fizic mai mic".

„Mijlocul terenului a fost puterea U.T.A.-ei, confesează Coco Dumitrescu. Echipa are o mediană (Mețcas, Petescu, Lereter) care reprezintă linia ei de echilibru și de forță. În momentele potrivite, Lereter și Petescu se vor intercala, vor putea dubla vîrfurile de atac sau vor prelua chiar ei această funcție. Simplu?"

Sublim de simplu! Acesta a fost — pe scurt — momentul teoretic al partidei. Dar cel practic?

În prima repriză, de pildă, jocul a fost atît de șters, de steril și lipsit de orizont, încît se punea firește întrebarea ce rost are teoria dacă drumul pînă la practică este atît de lung și de sinuos? În 45 de minute nu a existat nici o fază demnă de consemnat, cu excepția golului lui Șchiopu, marcat în ultimul minut al primei reprize, după o frumoasă combinație cu *Moț* și *Axente*, la care greșeala portarului clujean a fost hotărîtoare. În rest, mingea a circulat numai în zona de centru, textiliștii căzînd cu seninătate de nenumărate ori în cursa jocului la ofsaid practicat foarte drastic de studenți. Totul se consuma acolo, departe de buturi, iar la centrările lungi încercate de cîteva ori de gazde, *Moldovanu* devenea al 11-lea jucător de cîmp.

Spectacolul acestui meci se îndrepta iremediabil spre fiasco. Dar, după pauză, jocul s-a înviorat dintr-o dată, apoi a căpătat chiar tensiune, pentru că în min. 48 „U" a egalat printr-o combinație care putea aduce oricînd un elogiu simplității în fotbal (în sensul cel mai bun al cuvîntului): *Crețu* l-a deschis în adîncime pe *Barbu* și acesta, complet pe neașteptate, a șutat decisiv în colțul drept al porții.

Desigur că gazdelor nu le convenea un scor egal. Ele reușesc cîteva acțiuni interesante, dar momentul cheie se produce în min. 54, cînd Țîrlea intră în locul lui *Lereter*, accidentat. Era prima evoluție, în retur, a acestui jucător și el a vrut s-o onoreze printr-o comportare remarcabilă. Devenit un vîrf de atac agresiv, împreună cu *Moț*, și ajutați, ambii, de venirile inspirate în forță ale lui *Czako II*, creează situații favorabile, dintre care una este valorificată. În min. 72, *Axente* face o cursă lungă pe partea dreaptă a terenului, se infiltrează în centru, îl deschide pe Țîrlea și acesta înscrie pe lîngă *Moldovanu*, ca de obicei ieșit din poartă. Să consemnăm statistic că este al 80-lea, jubiliar, înscris de Țîrlea de cînd joacă la U.T.A.

În continuare, așa cum s-a desfășurat jocul, era evident că scorul nu putea fi modificat. Mai semnalăm cîteva șuturi puternice trase de *Șchiopu*, *Cîmpeanu*, *Crețu*, dar reținute prompt de portar și driblingurile spectaculoase (dar de cele mai multe ori sterile) ale lui Moț. Victoria gazdelor este indiscutabil meritată.

Valeriu CHIOSE

Surprize tactice în derby

F. C. ARGEȘ — STEAUA
1—1 (1—1)

Stadion „1 Mai"; teren excelent; timp însorit, favorabil pentru fotbal. Au marcat: Țurcan (min. 39) pentru F. C. Argeș, respectiv Dumitru Popescu (min. 43).

F. C. ARGEȘ: Coman 8 — Păciulete 7, Barbu 9, Olteanu 8, Ivan 7, Prepurgel 6 (din min. 79, Ioniță 6), Dobrin 8, Nuțu 6, Kraus 6, Țurcan 8, Radu 7.

STEAUA: Haidu 9 — Sătmăreanu 8, Dumitru Nicolae 9, Hălmăgeanu 8, Rotaru 7, Jenei 7, Negrea 7, Sorin Avram 7 (din min. 74, Pantea 6), Voinea 8, Dumitru Popescu 7, Tătaru 7.

Arbitrii: la centru — Nicolae Rainea (Bîrlad) ★★★★; la linie — Ion Radu (Bîrlad) și Mihai Vasiliu (Ploiești).

PITEȘTI, 8 (prin telefon). *Steaua are lovitura de începere, dar perioada de tatonare se prelungește prea mult. Pare că o teamă reciprocă stăpînește echipele.*

Așezarea în teren a formațiilor contrariază încă din debut. Acoperindu-și zona proprie cu două rînduri de cîte trei apărători și trimițînd patru oameni în linia întîi, Steaua a mărturisit o intenție evidentă de atac. În schimb, F. C. Argeș, probabil tematoare față de contraatacul presupus al Stelei, s-a așezat cuminte și clasic: 4—2—4.

Sesizînd faptul că Haidu are soarele în față, atacanții piteșteni, printre care Kraus pare la început cel mai hotărît, apelează la șuturi puternice de la distanță. Pînă și Păciulete vine din fund să-și încerce șansele, dar în acest fel el permite lui Tătaru să profite și să se infiltreze nestingherit în zona adversă. Periculoase (și uneori brutale) sînt și incursiunile lui Sorin Avram.

În toată această primă parte a jocului, Steaua se dovedește mai matură, mai solidă, mai calmă, jucînd pe fos, temporizînd uneori și clădindu-și apărarea cu fermitate. Paradoxal, gazdele răspund la început printr-un joc dezordonat, lipsit de vigoare și de orizont.

În plină acalmie, cînd toată lumea credea că echipele se consolează prematur cu un scor alb (de altfel pronosticat de specialiști), iată că în min. 39 o „ulîță cehă" făurită de Dobrin, printr-o pasă perpendiculară pe poartă, dă prilej lui Țurcan să profite de prima și ultima greșeală gravă a apărării steliste. El trage printre Hălmăgeanu și Dumitru Nicolae (descumpăniți), bătîndu-l pe Haidu iremediabil: 1—0... și stadionul este în fierbere.

Incursiunile argeșenilor se întețesc acum și Radu e oprit numai prin plonjonul la picioare al lui Haidu (min. 41). Dar cu o rară putere de recuperare, bucureștenii se ambiționează merituos, pornesc vijelios la atac și reușesc singurul lucru care părea să-i animeze egalitatea pe tabela de marcaj. La numai 4 minute după deschiderea scorului, o centrare de pe stînga a lui Voinea îl găsește pe Dumitru Popescu excelent plasat; acestuia nu-i mai rămîne decît să trimită cu precizie mingea, cu capul, în colțul din dreapta jos, făcînd plonjonul lui Coman inutil: 1—1.

Începutul reprizei secunde marchează o aparentă apatie. Se joacă, dacă putem spune astfel, în pusee uri. Ritmul de joc e mult mai lent, deși se lasă umbra peste stadion. Abia din min. 65 F.C. Argeș devine mai activă, presimțind o oarecare lincezire a bucureștenilor la mijlocul terenului. De-abia acum se vede că trimiterea lui Popescu în atac a lipsit mijlocul terenului de un constructor și că nu a dat înaintării un coordonator.

O dată cu apropierea ultimelor minute ale partidei, reapare gustul pentru victorie la ambele echipe, materializat într-un ascendent, tot mai furibund asalt spre poarta adversă. De altfel, meciul se și încheie într-o apoteoză demnă de derbiul la care am asistat, cu faze de poartă care au răsplătit din plin pe pasionații, dar și răbdătorii spectatori. Era ciudat și plăcut în același timp, în aceste momente ale jocului, cum în marea masă a publicului nu se mai puteau distinge partizanii unei echipe sau ai alteia, cu toții confundîndu-se într-un cor de admirație. Așa s-a întîmplat în minutele 84, 86, 87, 88 cînd părea să nu se mai termine suita de „bare" (Popescu, Tătaru), de șuturi de la distanță sau din apropiere (Țurcan, Radu, Dobrin) și intervențiile de ultimă clipă ale ambilor portari; toate laolaltă au făcut ca rezultatul nu numai să rămînă pe loc, ci să fie socotit echitabil, transformînd îndelungile minute de luptă și uzură într-o concentrație finală de mare spectacol fotbalistic.

Victor BANCIULESCU

90 de minute de plictiseală

UNIVERSITATEA CRAIOVA — FARUL CONSTANȚA 1—0 (1—0)

Stadion Central; teren bun; timp călduros; peste 15 000 spectatori. A marcat: Martinovici (min. 44). A arbitrat: A. Bentu ★★★★★ ajutat de S. Lazăr și A. Paraschiv (toți din București).

UNIVERSITATEA CRAIOVA: Pilcă 6 — Mihăilescu 6, Mincă 6, Bitlan 6, Deliu 6 — Deselnicu 6, Strîmbeanu 6, Martinovici 9, Marian Popescu 6 (din min. 65 Ivan 6), Oblemenco 6, Sfirlogea 6.

FARUL CONSTANȚA: Nuțu 6 — Pleșa 6, Tilvescu 6, Mareș 6, Dumbravă 6 (din min. 46 Ologu 6), Manolache 6, Antonescu 6, Koszka 6, Sasu 6, Tufan 6, Kallo 6.

CRAIOVA, 8 *(prin telefon de la trimisul nostru).* — Un capriciu al sistemului de transport în comun m-a împiedicat să fiu de față cînd s-a dat lovitura de începere a partidei din Cetatea Băniei. Am pășit pe treptele arenei abia în min. 8, dar confrații olteni m-au asigurat că nimic important nu se întîmplase pînă atunci, tot așa cum prea multe fapte importante n-aveau să se întîmple nici în următoarele 82 de minute de fotbal mediocru și înfruntare surdă între atacanții localnici și apărătorii oaspeți. Spectatorii craioveni, atît de încercați în această primăvară săracă și în ploi și în goluri, au trăit zece zile dominați de angoasa rezultatului și, cu toate că era miercuri, cu toate că era cald, iar ei erau supărați pe echipă, au venit la stadion în număr mai mare decît era de așteptat. Favoriții le-au răsplătit efortul cu un gol și cu șansa de a evita barajul, însă ei, oamenii tribunelor, au arătat că acum sînt alții, că le-a ajuns cuțitul la os și, în consecință, au răspuns la greșeli cu numeroase „cadouri" sonore. Jocul, insidios al rezultatelor din retur nu a fost, așadar, de natură să stimuleze nici pe spectatori, nici pe jucători; dimpotrivă, i-a demoralizat și pe unii și pe alții. Ceea ce s-a văzut în mai tot timpul meciului desfășurat într-un plictis general.

Mai bine de 20 de minute balonul e trimis ca la ping-pong, dintr-o parte în alta, și, exceptîndu-l pe Martinovici — care de două ori se apropie de poartă — atît albaștrii lui Cosmoc, cît și galbenii lui Mărdărăscu nu ridică nici un spectator în picioare.

Lumea se plictisește, dar în min. 27 Tufan prinde o minge lungă și creează panică. Îl ajunge Bitlan, care îl depossedează prin alunecare. Faza e terminată și în tribune se așterne din nou liniștea. se relau șuetele, se deschid tranzistoarele, se aprind și se sting țigările.

În min. 30, din nou scapă Tufan, din nou îl oprește Bitlan care, de data aceasta, îl ia în brațe. Sasu execută lovitura liberă de la 25 de metri, Pilcă prinde și iar începe joaca de-a nați-o ție, dă-mi-o mie. Apărarea craioveană trimite numai mingi lungi, puternice, probabil în intenția de a servi direct însă, paradoxal, metoda nu se dovedește rapidă, căci atacanții nu reușesc să le prelia. În schimb, constănțenii, așezați pe trei linii (4+3+3) dovedesc că au o concepție ceva mai stenică despre jocul de fotbal și contraatacă viguros prin cuplul Sasu — Tufan.

Totuși, minutele 37 și 40 sînt ale lui Sfirlogea care, profitînd de nebăgarea de seamă a publicului, ratează cu seninătate. Cînd mulți se uitau la ceas să vadă cît mai este, Martinovici este deschis în adîncime cu 3 adversari lîngă el: spectatorii se ridică (pentru prima și ultima dată), Martinovici driblează scurt, sprintează, scapă numai cu Uțu și șutează în poartă. Toată lumea aplaudă, numai arbitrul Bentu fluieră: 1—0!

După reluare, ambele echipe fac modificări în formații și în așezarea jucătorilor pe teren. Dar tot nu se întîmplă nimic. Zimbim și ne amintim de fabula lui Krilov în care unor orchestranți ce credeau că nu cîntă bine fiindcă nu sînt așezați bine privighetoarea le spune: „Condiția de căpătîi este să știi să cînți, întîi și-ntîi". Dintr-o repriză întreagă, 41 de minute trec neobservate. Deselnicu (min. 53), Tufan (min. 75 și 84), Martinovici (min. 89) mai creează ceva emoții. În rest, șuete, tranzistorii, țigări și cineva strigă: „ia seminț, neamule, că mai durează!"

La sfîrșit, publicul comentează rezultatul cu tristă satisfacție și melancolică eliberare, apoi pleacă acasă cu gîndul la U.T.A. care joacă bine în deplasare și cu speranța că poate va mai vedea vreodată fotbalul de altădată. Pe Unirii, o bătrînă deschide fereastra și îl întreabă pe Deliu: „Iar luară bătaie ai noștri, fiule"? „Nu știu, măicuță, că nu fusei la meci".

C. RAZVAN

„DE DOI BANI SPERANȚĂ"

DINAMO BACĂU — A.S.A. TG. MUREȘ 1—1 (0—0)

Stadion „23 August", bun; timp excelent; spectatori: circa 6 000. Au marcat: Ene II (min. 80) și Dumitriu III (min. 82).

DINAMO BACĂU: Ghiță — Kiss 9, Nunweiller IV 6, Vătafu 6, Velicu 6, Duțan 7, Comănescu 7, Ene Daniel 5, Dembrovschi 4, Băluță 7, Ene II 5 (din min. 67 Rugiubei 5).

A.S.A. TG. MUREȘ: Bai 9 — Sleam 8, Toth 8, Sîrbu 9, Chiru 7, Dodu 6, Siko 8, Lucaci 7, Mureșan 7, Ciutak 6, Raksi 7 (din min. 58 Dumitriu III 7).

A arbitrat Gheorghe Limona ★★★★ la centru, C. Popa și S. Mîndres la linie (toți din București).

BACĂU, 8 *(prin telefon de la trimisul nostru).* — La Bacău, tribunele au fost pline cu toate că acum este luna florilor de liliac și a narciselor și tentația excursiilor spre codrii Gherăeștilor — loc ferit de canicula și de emoții — este atît de mare.

Deși liniștiți de poziția echipei favorite în clasament, mulți spectatori băcăuani nu și-au îngăduit un astfel de respiro și au venit să aplaude formația care duminică i-a învins pe „băieții teribili" din Giulești.

Cum a fost filmul jocului? Să-l urmărim, recurgînd la o neoficială aritmetică a timpului, sfert cu sfert de oră.

Min. 1—15. Început furtunos. Amîndouă echipele sînt parcă grăbite să deschidă scorul. Ene Daniel, în special, nu mai are răbdare și încearcă poarta de la 40 de metri. E rîndul oaspeților să iasă la atac. Lucaci scapă de sub supravegherea fundașului advers și șutează, dar fără să pericliteze poarta lui Ghiță. În continuare, cîteva faze de mare spectacol create de atacanții băcăuani. În min. 12 Duțan centrează în fața porții lui Bai și Ene II reia cu capul în plasă. Dar cu o fracțiune de secundă înainte, arbitrul Limona fluierase, absolut corect, sancționînd un fault asupra unuia din fundașii oaspeților.

Min. 16—30. Dominare prelungită a gazdelor. Pe rînd, toți atacanții de la Dinamo Bacău au ocazii să înscrie, dar mingea refuză să intre în poarta mureșenilor. Spectatorii își încurajează echipa, dar deseori și pe oaspeți, care practică un joc frumos, deschis — cum se spune în rugby.

Min. 31—45. Același atacuri furtunos începute, dar continuate stereotip și lichidate rapid de masivii apărători mureșeni. Nici în echipa gazdelor se pare că nu se găsește omul de gol. Ratările se țin lanț. Printre altele, Dembrovschi singur cu portarul de la numai 3 m; apoi Ene Daniel; și din nou Dembrovschi, de data aceasta fără să aibă în față nici măcar portarul.

Min. 46—60. Repriza debutează cu o ciocnire între Kiss și Raksi, care anunță începutul unui joc mai dur. Dar lucrurile s-au oprit aici. Bai se remarcă din nou. Dumitriu III îl schimbă pe Raksi și imediat își face resimțită prezența cu un șut care era cît p-aci să se oprească în poarta apărată de Ghiță.

Min. 61—75. Ritmul de joc scade evident, la mijlocul terenului, dar mai ales în fazele de finalizare. De acum și pînă la sfîrșitul meciului se va juca mai mult la o singură poartă (cea a mureșenilor), care se apără cu multă măiestrie, dar un rezultat alb nu le-ar aduce prea mult folos. Deci, din cînd în cînd, la contraatac!

Min. 76—90. Atunci cînd puțini spectatori se mai așteptau, Ene II înscrie un gol de toată frumusețea și Dinamo Bacău pare să fi spulberat definitiv speranțele mureșenilor de a scăpa de spectrul barajului. Dar numai peste 2 minute se produce lovitura de teatru. O acțiune ofensivă pornită de la Lucaci este finalizată magistral de Dumitriu III și astfel scorul devine 1—1. Fluierul arbitrului aduce destindere în tribune și mai ales pe teren. Dinamoviștii băcăuani, deși au dominat copios, cîștigă astfel numai un punct, celălalt revenind formației A.S.A. Tg. Mureș, mulțumită desigur pentru el deoarece îi este de folos în tentativa finală de evitare a barajului. Acum, în orice caz, a mai rămas de „doi bani speranță".

P. S. Înaintea meciului, spectatorii au ascultat în premieră un frumos marș sportiv — Imnul clubului Dinamo Bacău. O inițiativă lăudabilă, care ar trebui urmată, pentru că pe alte stadioane ni se oferă încă numai... „Lalele"!

Dan GÂRLEȘTEANU

Dinamo—Bologna 3-1 (2-1)

(Urmare din pag. 1)

nute ni s-a părut Dumitrache. Nu pentru golul înscris în min. 44 cu acea caracteristică lovitură de cap a sa, prin care trimite balonul aproape razant cu terenul, și nici pentru celălalt gol, în care ce-i drept a profitat de o greșeală a lui Guarneri, dar a introdus, abil, balonul în plasă săltîndu-l ușor peste Vavassori, ci pentru participarea sa activă la o serie de acțiuni desfășurate în careul Bolognei.

Golul oaspeților a fost înscris de Clerici (min. 15), acest sud-american plin de vervă, care a încercat pînă în ultimul minut de joc să mai trimită mingea în poarta pe care Datcu a apărat-o mult mai bine decît corespondentul său bolognez Vavassori.

În concluzie, putem spune că am asistat la un meci agreabil, demn de caracterul său festiv, în care numai arbitrajul (V. Dumitrescu și Gh. Popovici) a făcut notă discordantă prin cîteva decizii în flagrantă contradicție cu realitatea, dar care nu au influențat rezultatul întîlnirii.

OASPEȚII DESPRE MECI

GIUSEPPE (GIPO) VIANI: „M-a surprins jocul colectiv al adversarilor noștri și remarc echipa în totalitate. Din rîndul ei aș vrea, totuși, să scot în evidență pe talentații Dinu și Dumitrache, care pot ajunge jucători de clasă. Apreciez, de asemenea, că la București există un public obiectiv".

HALLER: „Prima mea întîlnire cu fotbalul românesc îmi lasă o excelentă impresie. Acum îmi explic rezultatele bune obținute de naționala României în fața unor formații de valoare din Europa. În ce privește victoria „albilor", ea este fără dubiu. Eu nu am dat randamentul obișnuit, atît din cauza jocului bun al adversarului direct, cît și datorită faptului că am venit obosit. La oboseală s-a adăugat o căldură excesivă ce a diminuat potențialul întregii noastre echipe. Mi-au plăcut în ordine: Dinu, Dumitrache, Varga și Haidu".

CLERICI: „Dinamo este o echipă foarte bună, care ne-a arătat astăzi că fotbalul românesc progresează. Jucătorii cei mai tineri: Dinu, Dumitrache, Boc sînt foarte talentați. Bologna nu a jucat rău, dar în nici un caz la valoarea ei reală".

SUB SPECTRUL BARAJULUI!

● Progresul — Steagul roșu, azi, pe stadionul Republicii

Stadionul Republicii găzduiește azi, începînd de la ora 17,30, un meci de mare atractivitate. **Progresul** și **Steagul roșu** își dispută în această după-amiază prima șansă de a **rămîne în divizia A. A doua** șansă va fi... barajul. Către acest baraj se va îndrepta (aproape sigur) echipa învinsă azi. Să sperăm că jucătorii celor două formații, cu toată miza acestui joc, vor apela totuși exclusiv la argumente sportive **pentru a-și apropia victoria.**

Rezultatele meciurilor de tineret

Rapid — Petrolul 0—0
„U" Craiova — Farul 1—2 (0—1)
F. C. Argeș — Steaua 0—1 (0—0)
Dinamo Bacău — A.S.A. Tg. Mureș 2—1 (2—1)
U.T.A. — „U" Cluj 2—1 (0—1)